

minte, dicu, ce 'mi-ai făgăduită atunci mie, înaintea nevedutului Dumnezeu, ce ai lucrată după aceea și ce lucrezi astă-zi într-ascunsă ! Unde mergi ? și pentru care sfârșit ? ce te gândești ? ce te posomorăști ? pentru ce 'ți dai pe față adânculă inimii prin tăcere ? de ce te muștră cugetulă, și 'ți se schimbă față ? Te înțelegă, acum cunnoscă totulă ! ce felă ? mai cutezi tu încă a 'ți închipui, că vei putea să predați prin trădare în mâinile vrăjmașului pe acela, la alle căruia porună cî toți suntemă datori a ne supune, a 'lă respecta ca pe ună părinte obștescă și luptătoră de frunte pentru binele creștinătății ! Nu ! să nu 'ți între nici-uă-dată asemenea ideii în capă ? Decă ca omă te-ai amăgită, ca omă ieră trebuie să te căiești, căci nimeni nu este fără păcată decâtă numai singură Dumnezeu : ómenii din slăbiciune totă-dé-una cadă în greșeli, și ier ei singuri, judecândă în urmă binele și réulă, deosibescă lumina de întunerecă și, allegendă adevărulă de minciună, își îndrepteză greșelele și se întorcă ierăși la callea cea dréptă. Binele, lumina și adevărulă, atárnă astă-zi de la tine, allegé 'ți una din aceste doué. Decă împrejurările, slăbiciunea de minte seă și ênsă-și greșela ta de voiă aă pricinuită la începută desmădularea nóstră și împărțirea puteriloră nóstre în doué tabere, și decă vomă stărui și acum totă așa, să scii că vrăjmașulă, găsindu-ne desbinați, are să cadă asupra